

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.339 van 23 oktober 2000
in de zaak A. 93.391/IX-2464.**

In zake : Freddy LOPPE,
wonende te ZOTTEGEM,
Zuidstraat 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en E. VAN DE WALLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy LOPPE
op 7 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit genomen op
2 mei 2000 door de minister van Justitie waarbij een
einde wordt gemaakt aan verzoekers voorlopige benoeming
tot arbeider bij het parket van de procureur des Konings
bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, alsmede
van de impliciete weigering hem in vast verband te
benoemen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging
vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-
auditeur H. COLIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. VAN DE WALLE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij ministerieel besluit van 4 mei 1999 wordt verzoeker voorlopig benoemd tot arbeider bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge. Luidens artikel 2 van dat besluit wordt deze benoeming vast na één jaar ambtsvervulling, tenzij er een einde is gemaakt aan het voorlopig uitgeoefende ambt.

1.2. Op 2 februari 2000 brengt de hoofdsecretaris van het parket aan de minister van Justitie verslag uit over de wijze van dienen en over de bekwaamheden van verzoeker.

In dat verslag worden eerst de taken opsomd die aan verzoeker werden opgedragen : buiten zijn

specifieke taken als arbeider (kleine klusjes opknappen) werden hem enkele zeer eenvoudige en lichte taken aangeleerd die ook in het verleden steeds door een arbeider werden uitgevoerd (openen en versturen van de dagelijkse briefwisseling; afstempelen van de dagelijks binnenkomende briefwisseling; ophalen en bezorgen van briefwisseling en dossiers bij de magistraten en de administratieve diensten; het op orde houden van de economaat-zolder; het maken van fotokopies).

Vervolgens wordt, wat betreft de wijze van presteren van verzoeker, het volgende vermeld :

- "a. Stiptheid :
Niets negatiefs te melden.
- b. Houding en gedrag :
Hij is over het algemeen vriendelijk doch zijn houding ten overstaan van het personeel en de magistraten is niet aangepast aan het klimaat waarin hij werkt, zijn uitlatingen neigen eerder naar die van een "loslippige bouwvakker" dan naar die van een personeelslid van een parket.
Hij is weinig of niet geconcentreerd, zijn aandacht is slap en zijn interesse voor het opgelegde werk staat op een zeer laag pitje.
Hij loopt soms slenterend, handen in de zakken, rond in de gangen van het gerechtsgebouw, gelaten en zonder enthousiasme.
Hij heeft een zeer gebrekkig taalgebruik en heeft bovendien een spraakgebrek dat hem hindert een vlot gesprek te voeren.
- c. Uitvoering van de opgedragen taken :
Bij het ronddragen van briefwisseling naar magistraten en diensten komen die stukken te dikwijls bij verkeerde bestemmingen aan. De opgedragen kleine klusjes durft hij wel eens vergeten of voert hij slechts uit "wanneer het hem past".
Daarenboven lijkt hij technisch ook niet erg bedreven en heeft hij blijkbaar een zeer beperkt verstandelijk vermogen.
Tot vervelens toe moeten hem bepaalde taken meermaals opnieuw uitgelegd worden waarna hij nog middel vindt om ze verkeerd uit te voeren. Het blijkt ook geen slechte wil te zijn maar echte onkunde.
In het begin waren de fotokopies die hij moest nemen drie op de vier verkeerd; er is beterschap, maar onvoldoende om als goede prestatie te kunnen bestempeld worden.
In de uitvoering van zijn taken zit geen enkele zin voor initiatief; hij voert ze uit, noch min

noch meer; stelt zich daarbij geen vragen naar de zin, het hoe en het waarom.
Zijn werktempo ligt aan de zeer lage kant en hij is blijkbaar niet gemotiveerd".

De hoofdsecretaris besluit dat verzoeker in de huidige omstandigheden zeker geen aanwinst is voor het parket en dat hij de meest elementaire zaken niet aan kan, maar meent dat hem toch een tweede kans geboden dient te worden om zich - voor zover hij dit zal aankunnen - aan te passen aan de werkomstandigheden op het parket en aan de eisen waaraan een polyvalente arbeider op het parket moet voldoen. Hij stelt dan ook voor de vaste benoeming van verzoeker uit te stellen gedurende een termijn van minimum zes maanden en niet eerder te beslissen over een eventuele vaste benoeming dan nadat hij over zes maanden een nieuw verslag zal hebben uitgebracht.

Op 3 februari 2000 sluit de procureur des Konings zich bij het verslag en het voorstel van de hoofdsecretaris aan.

Middels een "dienstverslag met besluit en voorstel", waarvan hij op 4 februari 2000 de kennisgeving bevestigt, wordt verzoeker van de inhoud van het verslag en het voorstel aan de minister van Justitie op de hoogte gebracht.

1.3. Op 4 februari 2000 kent de hoofdsecretaris in een "definitieve beoordelingsstaat" aan verzoeker de eindvermelding "onvoldoende" toe.

Verzoeker werd beoordeeld aan de hand van het beoordelingsrooster bestemd voor "arbeider" en scoorde 12 punten op 26 , dat wil zeggen 46,15%. Voor alle rubrieken krijgt hij 1 punt, behalve voor de rubriek "Mondelinge en schriftelijke expressie" waar hem 0 wordt toegekend.

Op 8 februari 2000 dient verzoeker tegen zijn definitieve beoordelingsstaat met als eindvermelding "onvoldoende" bezwaar in bij de raad van beroep.

1.4. Op 10 februari 2000 stuurt de hoofdsecretaris een bijkomende schriftelijke verantwoording omtrent de evaluatie van verzoeker naar de voorzitter van de raad van beroep, waarin hij de aan verzoeker toegekende punten op het beoordelingsrooster motiveert. Wat de rubriek "Mondelinge en schriftelijke expressie" betreft stelt die motivering dat verzoeker zich onhandig en weinig begrijpelijk uitdrukt; dit is slechts gedeeltelijk te wijten aan een spraakgebrek (dat hij wel kan beheersen), schriftelijk is hij weinig begaafd. In die rubriek scoort hij dan ook geen punten.

Als aanvullende informatie deelt de hoofdsecretaris nog mee dat aan verzoeker, nog voor zijn evaluatie hem werd betekend, een schriftelijk dienstverslag werd meegedeeld waaruit blijkt dat hij eigenlijk niet voldoende geschikt is voor de functie waarin hij voorlopig benoemd werd, dat hij de minister voorstelde verzoeker een tweede kans te geven, dat na nazicht van de wetgeving daaromtrent een uitstel van vaste benoeming niet mogelijk bleek te zijn, en dat daarom de nodige maatregelen getroffen zullen moeten worden.

1.5. Op 14 maart 2000 bespreekt de raad van beroep de beoordelingsstaat van verzoeker.

De raad van beroep brengt de volgende beoordeling uit :

"Op het beoordelingsrooster: arbeider wordt onder rubriek 30 "mondelinge en schriftelijke expressie" de quotering 0 (nul) gewijzigd in 1 (één), zodat het totaal 13 (dertien) op 26 (zesentwintig), zijnde 50 % (vijftig) wordt".

Op 20 maart 2000 verstuurt de hoofdsecretaris de definitief toegekende vermelding op naam van verzoeker naar de minister van Justitie, samen met het advies van de raad van beroep en een kopie van het dossier dat aanleiding gaf tot dat advies.

1.6. Op 11 april 2000 verstuurt de hoofdsecretaris een aanvullend verslag betreffende verzoeker naar de minister van Justitie, waarbij hij zijn verslag met ongunstig advies tot vaste benoeming van 2 februari 2000 handhaaft.

In dat aanvullend verslag deelt de hoofdsecretaris mee dat hij nogmaals alle argumenten beschreven in zijn verslag van 2 februari 2000 handhaaft, dat verzoeker intussen ook door hem werd geëvalueerd met eindvermelding "onvoldoende", dat de raad van beroep bijna alle criteria van de evaluatie bevestigde maar hem één punt bijgaf zodat zijn percentage op 50% gebracht werd, hetgeen een zeer nipt "goed" betekent maar geen waarborgen biedt voor de toekomst, dat er weinig of geen verandering merkbaar is in de houding en de werkwijze van verzoeker, en dat hij op 24 maart 2000 daarenboven een half-ambtelijke aanmaning (strengere verwittiging) kreeg nadat hij tijdens de verhuis van vier metalen kasten die hij met een andere arbeider verrichtte op 22 februari 2000, mede verantwoordelijk was voor beschadigingen aan deze vier kasten, en hij ook in dat geval weinig blijk gaf van beroepskennis.

De hoofdsecretaris besluit dat verzoeker in zijn proefperiode op geen enkele wijze bewezen heeft dat hij de taak van arbeider op het parket op waardige wijze kan uitoefenen; hij handhaaft dan ook zijn ongunstig advies voor vaste benoeming en vraagt de minister de passende maatregelen te willen treffen.

Eveneens op 11 april 2000 sluit de procureur des Konings zich bij het verslag en het advies van de hoofdsecretaris aan.

1.7. Bij ministerieel besluit van 2 mei 2000 wordt een einde gemaakt aan de voorlopige benoeming van verzoeker tot arbeider bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge.

Dat besluit, dat het eerste voorwerp uitmaakt van de vordering tot schorsing, verwijst naar het verslag van de hoofdsecretaris van 11 april 2000, en bevat de volgende overwegingen :

"Overwegende dat het werkritme van de heer LOPPE Freddy zeer laag ligt;

Overwegende dat hij blijkbaar niet is gemotiveerd en weinig interesse toont voor de hem opgedragen taken;

Overwegende dat betrokkene als arbeider technisch niet erg is bedreven;

Overwegende dat op grond van deze elementen moet worden vastgesteld dat betrokkene niet over de nodige bekwaamheden beschikt om het ambt van arbeider te vervullen en het dus is aangewezen een einde te maken aan de voorlopige benoeming;

Overwegende dat betrokkene op 11 april 2000 gehoord werd door de hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge";

2. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert dat de in het bestreden besluit vervatte motivering niet als deugdelijk kan worden beschouwd; dat volgens verzoeker een aantal van de ingeroepen overwegingen geen steun vinden in de werkelijkheid, met een aantal pertinente motieven daarentegen geen rekening werd gehouden en de aldus tot stand gekomen beslissing niet als redelijk beschouwd kan worden;

Overwegende dat verzoeker in dat verband verwijst naar zijn beoordelingsstaat, waaruit blijkt dat het volgende voor hem geldt : "correct werk, maar controle blijft noodzakelijk", "volgt zijn werkplan correct", "bevredigend werkritme", "voldoende algemene kennis van de behandelde onderwerpen", "heeft een zekere belangstelling voor het verrichten van het hem toevertrouwde werk", "onderhoudt correcte relaties, integreert zich normaal in een groep", "probeert de cliënten te voldoen binnen een redelijke termijn en binnen de perken van zijn ambt", "begrijpt de richtlijnen correct voor zover ze nogal elementair blijven", "globaal correcte mondelinge en schriftelijke expressie" -dit na advies raad van beroep- en "volgt regelmatig de opleidingen die hem aanbevolen worden"; dat volgens verzoeker in het bestreden besluit dan ook niet kan worden gesteld dat zijn werkritme zeer laag ligt, dat hij niet gemotiveerd is en weinig interesse betoont voor de hem opgelegde taken, beweringen welke volledig in strijd zijn met hetgeen, na beoordeling, over hem gesteld wordt; dat verzoeker voorts stelt dat hij het werk van bode verricht en op dat werk werd beoordeeld, zodat het dan ook de vraag is hoe men kan inschatten dat hij als arbeider technisch niet erg bedreven is, bewering die niet wordt gestaafd door concrete feiten en waarvan het zelfs de vraag is of zulks relevant is;

2.1.2. Overwegende dat, zoals blijkt uit de verwijzingen in de aanhef van het bestreden besluit, aan verzoekers voorlopige benoeming een einde werd gemaakt met toepassing van artikel 9, eerste en derde lid, van het koninklijk besluit van 19 maart 1996 houdende oprichting en vereenvoudiging, in de griffies en parketten bij de hoven en rechtbanken, van de loopbaan van de graden waarvoor een bijzondere beroepsbekwaamheid is vereist en tot vaststelling van de bezoldigingsregeling ervan en tot vaststelling van de bezoldigingsregeling van het personeel van de griffies en parketten bij de

hoven en rechtbanken en van de attachés in de dienst voor documentatie en overeenstemming der teksten bij het Hof van Cassatie, naar luid waarvan de benoeming in één van de graden bedoeld in artikel 1 van dat besluit - waaronder de graad van arbeider- eerst vast wordt na een jaar ambtsvervulling en de minister van Justitie in de loop van het eerste jaar ambtsvervulling, op grond van het advies van de secretaris van het parket, dat de procureur-generaal of, naar gelang van het geval, de auditeur-generaal, de procureur des Konings, de krijgsauditeur of de arbeidsauditeur tegelijkertijd met hun eigen advies overleggen, een einde kan maken aan de voorlopige uitoefening van de functie bij het parket; dat dit koninklijk besluit van 19 maart 1996 zijn rechtsgrond heeft in artikel 185 van het Gerechtelijk Wetboek, wiens eerste lid bepaalt dat de Koning buiten de in het Gerechtelijk Wetboek genoemde algemene graden "griffiepersoneel" en "personeel van de parketten" bijzondere graden kan oprichten waarvan Hij het overeenstemmend aantal betrekkingen, de wedde en het statuut bepaalt; dat de door de voornoemde verordenende bepaling voorgeschreven adviezen op grond waarvan tot vervroegde beëindiging van verzoekers voorlopige benoeming werd besloten die zijn van 2 februari 2000 en 11 april 2000 van de hoofdsecretaris van het parket, bijgevallen door de procureur des Konings op respectievelijk 3 februari en 11 april 2000, waarin uiteindelijk besloten werd dat verzoeker zijn taak van arbeider op het parket niet naar behoren kan uitvoeren;

Overwegende dat de beoordeling waarnaar verzoeker verwijst die is welke werd opgemaakt door de hoofdsecretaris op 4 februari 2000 en gedeeltelijk aangepast door de raad van beroep op 14 maart 2000, met toepassing van artikel 287ter, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, en die krachtens die bepaling om de twee jaar moet worden opgemaakt, onder meer, van alle personeelsleden die - zoals verzoeker - een graad bekleden die

door de Koning is ingesteld overeenkomstig artikel 185, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek en dit, luidens § 4, eerste lid, van dat artikel, voor de eerste maal tussen de negende en de twaalfde maand effectieve dienst, waarvan de modaliteiten zijn vastgesteld door het koninklijk besluit van 28 februari 1999 betreffende de beoordeling van het personeel van de griffies en de parketten van de hoven en rechtbanken en de raden van beroep;

Overwegende dat verzoekers stelling hierop neerkomt dat er een tegenstrijdigheid is tussen die beoordelingen of, op zijn minst, dat de verwerende partij niet geldig kon besluiten aan zijn voorlopige aanstelling een einde te maken als uit zijn eerste periodieke beoordeling kon worden afgeleid dat hij zijn werk op een voldoende behoorlijke wijze uitvoerde;

Overwegende dat de tweejaarlijkse beoordeling op grond van artikel 287ter van het Gerechtelijk Wetboek in principe bedoeld is voor vast benoemde of vast aangestelde personeelsleden; dat niets het vermoeden wettigt als zou de eerste beoordelingsstaat, opgemaakt om te voldoen aan die wetsbepaling -ook al kan hij op hetzelfde tijdstip zijn opgemaakt als het advies dat krachtens artikel 9 van het koninklijk besluit van 19 maart 1996 verleend wordt door de bevoegde secretaris van het parket en parketmagistraat met het oog op een beëindiging van de tijdelijke benoeming tijdens het eerste jaar activiteit- met dat advies moeten samenvallen; dat voorts moeilijk kan worden betwist dat een overheid bij de beoordeling met het oog op een al dan niet definitieve aanstelling strengere maatstaven kan hanteren dan bij een periodieke beoordeling van in principe vast aangestelde personeelsleden, die ook enkel op wel bepaalde gronden ontslagen kunnen worden;

Overwegende wat overigens de inhoud van voornoemd verslag en beoordeling zelf en de daarbij gevoegde commentaar betreft, dat uit beide blijkt dat de houding en de wijze van dienen van verzoeker maar als matig of ondermaats wordt geapprecieerd; dat dan ook geen onredelijke tegenstrijdigheid tussen die twee appreciaties valt te ontwaren en, mede gelet op wat hiervoren werd gezegd over de verschillende doelstellingen van de twee beoordelingen, er ook geen tegenstrijdigheid schuilt in de conclusie verzoeker niet definitief aan te stellen; dat verzoekers verwijzing naar zijn aanstelling als arbeider, terwijl hij beoordeeld werd als bode, niet vermag die appreciatie op de helling te zetten, omdat een aantal van de uitgebrachte appreciaties ook slaan op het werk van een arbeider, zoals bijvoorbeeld het verhuizen van kasten; dat het middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt; dat hij daarbij argumenteert dat uit zijn beoordeling gebleken is dat hij zijn werk correct uitoefent, dat ook getuigenissen van collega's dit bevestigen, dat hij nooit enige schriftelijke opmerking heeft gekregen als zou zijn wijze van dienen niet correct zijn, dat het enige negatieve punt in de beoordelingsstaat wordt gewijzigd na beroep bij de raad van beroep, dat gebleken is dat er geen deugdelijke motieven voorhanden zijn voor de bestreden beslissing, en dat derhalve besloten moet worden dat de bestreden beslissing willekeurig en onredelijk is en dat er geen enkel gegeven voorhanden is dat de beslissing om een einde te maken aan zijn benoeming staat;

2.2.2. Overwegende dat uit de behandeling van het eerste middel reeds is gebleken dat er geen onredelijk verschillende beoordeling blijkt uit de adviezen met het oog op het beëindigen van verzoekers voorlopige be-

noeming ten opzichte van zijn beoordelingsstaat en uit de daaruit gehaalde conclusie; dat het argument van verzoeker als zou hij nooit enige schriftelijke opmerking hebben gekregen over zijn wijze van dienen, faalt in feite, gelet op het eerste negatief verslag over zijn wijze van presteren dat hij voor kennisneming ondertekende op 4 februari 2000, en het tweede negatief verslag dat hij voor kennisneming ondertekende op 11 april 2000; dat ook het tweede middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.